

For det første har den største bidrager til FN's budget, USA, ved at vægre sig ved at betale sine bidrag fuldt ud til tiden og uden betingelser bidraget til et vanskeligt forhandlingsklima. Den amerikanske regering udfolder energiske bestræbelser, men alligevel udestår der et særdeles vanskeligt arbejde med at overbevise Kongressen, før den indvilliger i at betale USA's gæld.

For det andet modsætter især en række asiatiske lande sig en styrkelse af FN's konfliktforebyggende indsats. Den ses som forsøg fra vestlig side på indblanding i indre anliggender, og som bekendt er langt hovedparten af de konflikter, FN i de senere år har taget op, netop interne konflikter. Dertil må det konstateres, at mange ulande nærer en betydelig skepsis over for strukturreformer, som kan være nødvendige, men som de betragter som nedskæringer og derved nedprioritering af udviklingsopgaverne. Nemmere bliver det ikke af, at de forskellige lande og landegrupper gør indrømmelser på ét område, alt afhængig af hvilke fremskridt de kan opnå på andre og for dem vigtigere områder.

I det hele taget er den helt nødvendige og afgørende forudsætning for reformer i FN en tilstrækkelig politisk vilje hos medlemsstaterne. Regeringen har derfor benyttet enhver lejlighed til at fremhæve, at FN må have de nødvendige midler, politiske og finansielle, til at løse de mange opgaver, som medlemsstaterne ikke kan klare alene, og som de forventer, at FN tager op.

Forhandling

Villy Søvnald (SF):

FN blev dannet med det hovedformål at forebygge en tredje verdenskrig, og det var afgørende med erfaringerne fra Folkeforbundet, at medlemskab af den nye globale organisation indebar suverænitetsafgivelse fra medlemslandene.

I de godt 50 år siden da har FN og hele verden for den sags skyld gennemløbet en fantastisk udvikling. Der er gennemført en række fredsbevarende aktioner, menneskeretsarbejdet har fået en ganske central placering, og miljøbeskyttelse er kommet til som et nyt, vigtigt område for FN. FN's nye under- og særorganisationer er gået ind i mange programmer, som har medført økonomisk og social fremgang for verdens fattigste lande og folk, humanitære opga-

ver har fået et kraftigt omfang i forbindelse med katastrofe- og konfliktsituationer, og 60 lande har bedt FN om at bidrage til arbejdet for demokratisering, herunder valgobservation.

Men der er efter SF's opfattelse brug for både organisatoriske, politiske og økonomiske reformer for at løse de mange tunge opgaver, der trænger sig på. Som jeg pegede på i min indledning, er der brug for en ihærdig indsats, hvis FN skal leve op til vores fælles håb om en bedre verden, og netop fordi Danmark har en så lang tradition, er det vigtigt, at Danmark forbliver foregangsland i FN-sammenhæng.

Hvad er det da for svar, der er brug for for at sikre FN's autoritet og handlekraft? Der er i hvert fald brug for en løsning af FN's økonomiske problemer. FN skal bringes ud af gældsklemmen, sagde udenrigsministeren, og han sagde meget tydeligt, at kontingentrestancen er moralsk og politisk ødelæggende for FN. Derfor er det specielt nødvendigt at lægge pres på toneangivende lande, herunder et land som USA, der har de største restancer og bruger gældsklemmen politisk til at vride armen rundt på verdenssamfundet.

Der må skrappere midler i brug over for restanter. Efter vores opfattelse bør restance på over 1 år medføre suspension, hvor det i øjeblikket er 2 år. Til gengæld skal ingen stat forpligtes til at betale mere end en femtedel af det samlede budget.

Ved siden af kontingentet har vi peget på det, vi kalder nye indtægter. Man kunne overveje en række forskellige muligheder, f.eks. en global afgift på valutatransaktioner, en global afgift på våbenhandel – det ville ligge smukt i forlængelse af tankerne om FN – og afgifter på flytrafik. Vi finder det nødvendigt med flere indtægtskilder, da vi ønsker et styrket FN. Det er jo tankevækkende, at på trods af hele debatten om FN's bureaukrati er det faktisk et meget lille beløb, verdenssamfundet bruger til at sikre det internationale samfund.

Det andet punkt, vi vil lægge vægt på, er at modernisere og effektivisere FN-institutionerne. FN's kompetence skal udvides til at omfatte sager vedrørende menneskerettigheder, herunder kvinders og børns rettigheder, miljø og sociale forhold, så de kompetente FN-organer kan overvåge udviklingen og vedtage bindende retningslinjer – enten globale eller med henblik på bestemte regioner, i hvert fald for de lande, der har tilsluttet sig de pågældende konventioner.